

[Kjeld Olesen.]

Jeg synes også, hr. Gert Petersen skulle skrive sig de bemærkninger bag øret, der kom fra hr. Knud Jespersen om, at kommunisterne ikke ville have fremsat et sådant dagsordensforslag. At man så ikke er konsekvent, er en anden side af sagen, og vi ved jo af erfaring, at når det drejer sig om resolutioner o.lign., er kommunisterne ikke just karrige. Og så kan jeg forstå, at SF får følgeskab, når vi nu om lidt skal stemme om dagsordensforslaget. Man har lyst til at sige: tjaa, når regeringen har lov til at slå en skæver, så har SF det vel også.

Gert Petersen (SF):

Ja, nu løb der et par bemærkninger til på, med adresse til hr. Kjeld Olesen.

Jeg kom egentlig blot op for at gentage et spørgsmål til statsministeren.

Jeg vil godt sige om det dér med følgeskabet, at jeg ikke tror, det tjener noget fornuftigt formål i dette folketing at skille visse partier ud og sige: det er grimt, hvis de stemmer sammen med én, det er derimod godt, hvis andre partier gør det.

Jeg tror ikke, det tjener noget fornuftigt formål. Jeg har da været ude for, at jeg har stemt for lovforslag sammen med mennesker, hvis synspunkter på andre områder bød mig så inderligt imod, som det overhovedet var muligt. Hr. Erhard Jakobsens syn på Amerikas krig i Vietnam og mit syn på Amerikas krig i Vietnam er så langt fra hinanden som overhovedet muligt, men ikke desto mindre har vi kunnet arbejde sammen om sygedagpengereformen. Og fordi der er nogle mennesker fra fremskridtspartiet, som lægger megen vægt på, at kontrakter skal overholdes, at man ikke må i gribe ind i dem, gør det mig ikke enig med fremskridtspartiet i synet på indkomstskatten, men jeg er da tilfreds med, at vi på dette punkt kan blive enige, og jeg beklager, at socialdemokratiet ikke indtager den samme holdning. Jeg tror, man vil blive nødt til det.

Vi har nu diskuteret i et par dage, hvor regeringen har haft lejlighed til at sondere i denne sal, hvordan folketinget ser på regeringens tanker om indgreb i dyrtidsportionerne. Det er klart, der er et flertal imod, hvis ellers man kan tage ordene for pålydende. Under alle omstændigheder gør regerin-

gen klogt i ikke at fremlægge et forslag, der svarer nøjagtigt til det, man er kommet med i statsministerens oplæg. Ellers er det helt åbenbart, at hvis den gør det, så er det for at sejle sin egen skude i sænk. Den ved, at der er flertal imod det forslag, som reelt, ikke formelt, er blevet drøftet her i de sidste to dage.

Og så til slut spørgsmålet til statsministeren. Hvis nu der opnås et flertal her i folketinget for et indgreb i overenskomsterne, sådan som man har lagt op til, og det viser sig, at LO, FTF og andre store lønmodtagerorganisationer ikke vil acceptere det, vil regeringen så alligevel gennemføre indgrebet, naturligvis under den forudsætning, at der er et flertal i folketinget? Med andre ord: vil regeringen gennemføre et indgreb imod organisationernes vilje, hvis man kan få det vedtaget her? Det vil jeg godt have et svar på.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Kjeld Olesen, at han får hverken et ja eller et nej, og føje til, at de partier, der var i folketinget forud for dette valg, alle led nederlag på stribe. I min analyse af, hvorfor det var sådan, er der ét træk, der er meget fremherskende, og det er, at vi ikke har været omhyggelige nok med at få et alt oplyst beslutningsgrundlag forud for vore beslutninger om reformer. Vi har heller ikke været omhyggelige nok med at gennemtænke vore beslutningers videre konsekvenser.

Som svar på det direkte spørgsmål: det er min agt at gå hårdt ned i problemerne omkring disse selskaber. Jeg har i hvert fald for min del det fornødne beslutningsgrundlag til at fremlægge forslag, som kan vinde flertal her i dette ting.

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen (S):

Jeg vil bare her på falderebet af debatten konstatere, at befolkningen har fået mange oplysninger fra regeringen, har fået oplysning om, hvordan man vil forholde sig, når det drejer sig om lejeværdien, parcellusejernes forhold, når det drejer sig om amtsskatterne. Men når det drejer sig om de lejere, der bor i de almennyttige boliger, som skulle